q̃ cõpellend⁹ erit vel se exponere/vel reuocare/vl' si ptinaciter renuerit/reliquendus erit iusticie seculari. ¶ Cõsequẽter ad aggrauationẽ dicte assertõis cũ ptestatione q̃ fit ad finẽ ciuilẽ ⁊ ecclesiasticũ/⁊ p defensione catholice veritat⁹/⁊ eccl'iastice libertat⁹/⁊ nõ ad ingerendũ crimẽ lese regie maiestat⁹/inserunt ppositõnes q̃ sequunt. ¶ Rex xpianissim⁹ francoꝝ iurauit ĩ sua ꝯsecratõe defendere ⁊ tenere iura ⁊ libertates eccl'iaꝝ regni sui. ¶ Rex idẽ pluries a viginti annis citra/habuit ꝯuocationẽ et cõciliũ plat oꝝ ⁊ vniuersitatũ regni sui/ad q̃ꝝ deliberatões ⁊ requestũ ꝯclusit solẽniter p arrestuꝫ curie sue supme plamenti/q̃ eccl'ia gallicana ĩ se ⁊ ĩ mẽbris suis/ad suas antiq̃s ⁊ legitimas libertates reducere tur/nominatim ĩ collatõe bñficioꝝ/p ordinarios/⁊ ĩ electõibꝫ faciẽdis. ¶ Rex idẽ ⁊ legitim⁹ fili⁹ su⁹ nunc regẽs nouissime/post q̃ttuor ⁊ quiq̃ annos/fecerũt idẽ arestũ solẽniter publicari cũ adiectõe penaꝝ in rebelles. ¶ Rex idẽ debꝫ reputare q̃ sententie cuiusq̃ pastoris etiã sũmi pontific⁹ facte vl' late in oppositũ mediate vl' ĩmediate/sũt iniuste/⁊ ꝯtinẽt errorẽ intolerabilẽ/ꝯtra publicã iusticiã/⁊ ĩ vsurpatões indebitã/⁊ ex ꝯseq̃nti nec tenẽde sibi sũt/nec necessario timẽde/p̃sertim cũ obtulerit in facie ꝯcilij general' Constañ./se paratum velle ꝓuidere statui sũmi pontificis sicut alij reges ⁊ regna/p pte sua. Dicit̃ ꝫ q̃ nõ sũt necessario timẽde/q̃ possũt timeri a timoratis ꝯsciẽtijs/in alio casu/q̃ꝫ nis non ob ꝫ sint tenẽde. Multuꝫ enĩ refert dicere q̃ sint tenende/⁊ dicere q̃ sint timẽde. Et ideo assertor p̃dict⁹ q̃ addidit de suo q̃ sententie pastoris iniuste sũt tenẽde/valde temerarie ⁊ scandalose ⁊ erronee videt̃ fuisse locut⁹/nc iura quibꝫ inniti videt̃ loquuntur modo suo/imo lõge modestius/ita vt possint ad veꝝ sensũ reduci/nõ aũt assertõ sua modo q̃ posita est/sic̃ patet ex ppositõnibꝫ antedictis. ¶ Rex idẽ p̃t se tueri ꝯtra ꝓcedẽtes in eũ vl' suos/occasione p̃dicta/sic̃ ꝯtra volẽtes vsurpare possessiones tpales regni sui/imo mag⁹/q̃ꝫtũ spũalia ⁊ ecclesiastica potiora sunt tpalibꝫ. ¶ Rex idẽ debet habere subditos suos p̃sertim ecclesiasticos/fauorabiles in dicta ꝓsecutione ⁊ obediẽtes iuxta monitionẽ apl'icam debent obedire regi tãq̃ p̃cellẽti/⁊ ꝫ p̃cipue dũ vtit̃ sua legitima ptãte in ꝯseruatões ꝓprũ iurati/⁊ eccl'iastice libertat⁹ tuitões. ¶ Rex idẽ debet ꝓtegere subditos suos/si p̃missoꝝ occasione/⁊ ꝓpter obediẽtiã sibi factã/pati habeãt ⁊ assumere causã ĩ se/⁊ sub hac ꝓtectõne subditi tã seculares q̃ꝫ eccl'iastici debẽt ⁊ possũt in quiete viuere/nõ pl⁹ sapiẽtes q̃ꝫ oportet. ¶ Rex idem p̃t ratõnabiliter ꝯqueri de subditis suis/presertim eccl'iasticis/si in p̃dicta reductõe libertatũ inueniant̃ tepidi/⁊ tergiuersatores/⁊ claudicãtes/⁊ p̃t ab eis p se aut suos exigere rõnes/quibꝫ mouent̃ sentire cõtra deliberatões ne dũ ꝯcilij sui sz suoꝝ plat orũ/ac vniuersitatũ regni sui. Letetꝝ de penis p eundez infligẽdis iubet ecclesiastica modestia quiescere/nec hr̃e sermonẽ.

Tractatus eiusdem

ad puinciale celestinoꝝ sup ꝯsiculo canticĩ marie. Suscepit israel pueꝝ suũ. ¶ De susceptione xpi allegorice p. xxiiij. veritates Tropologice vero ⁊ anagogice p. xij. veritates.

Incipit epistola Cãcellarij Parisieñ. de susceptione humanitatis xpi ⁊ tropologica.

Prologus.

Beuerẽdo in xpo dño puinciali celestinoꝝ fratri Johanni Bassandi. su⁹ Johãnes cancellari⁹ parisieñ. Ea q̃ ad pietatẽ sũt xpiane religionis ⁊ sursũactionis iugiter meditari. Cecinit maria Suscepit israel pueꝝ suuz. Cecinit huic notule sui cantici canticoꝝ mater ecclesia xpo iubilãs. Tu inq̃t ad liberãdum susceptur⁹ hoiez nõ horruisti ꝯginis vteꝝ. Qd̃ verbũ sub hac ꝓprietate suscipi debz. Est enĩ improprium xps suscepit humanitatez q̃ factũ est. vt xps esset hõ. ⁊ hõ de⁹. Quia xps de⁹. sz nõ semp de⁹ fuit xps. q̃ nec sp de⁹ fuit hõ. nec ex ꝯseq̃nti xps. cũ nõdum susceꝑat humanitatẽ xps deus. de q̃ susceptione colligam⁹ aliq̃s veritates accõmodas. petitioni tue pater honorãde.

¶ Incipit prima veritas.

Christus per bmõi susceptionẽ q̃ dicit̃

incarnatio habuit ab instãti sue ꝯceptõis animã rõnalẽ pfecte beatã ꝓm portionem mentis supiorẽ. hec veritas credi debet ꝏ necessitate salutis.

¶ Secunda veritas.

¶ Christꝰ in aia beatificata vt sic cognouit totũ decursũ ecclie cũ meritis futuris ⁊ demeritis hoim singulorꝝ. etiã p infusaz desup cognitionẽ aliaz ꝗ in ꝟbo. ꝗlis suo modo fuit cognitio infusa ade ꝑ statu innocentie. ⁊ angel' pfectꝰ in sua ꝑma creatione. hec veritas est certa fide tenẽda.

¶ Tercia veritas.

¶ Christꝰ vt beatificatꝰ in aia nunꝗ sensit dolorez ꝑ pctis hoim quorũcunꝗ nec ꝑ penis alienis aut ꝓprijs i corpe suo vel in portione rõnis inferiore susceptis/ patz qz i beatitudine nõ est luctꝰ neꝗ dolor.

¶ Quarta veritas.

¶ Christꝰ vt beatificatꝰ i aia habuit summã de pctis oibꝫ singulorꝝ hoim detestationẽ. q̃ largo ⁊ tropico modo loquendi ꝓt noiari displicẽtia cordis de pctis. vl' extẽsiori trãssumptõe dolor aut tristicia qñꝗ noiat'. etiã in deo. Sic est illud Ben. Tactus dolore cordis intrinsecꝰ/ diceretur simili modo de beatis.

¶ Quinta veritas.

¶ Christus ab instãti sue ꝯceptõis ꝗuis habuerit clarissimã noticiã ⁊ appẽhensionẽ sue passionis future Et ꝗ aiaz dulcissime mris ꝑtrãsierit gladiꝰ acerbissime passionis. Ipe tñ nõ habuit hmõi passionis dolorẽ exprimentalẽ in corpe ꝗlem habuit dũ cepit tedere ⁊ mestꝰ esse. ⁊ ꝯsequẽter ab agonia vsꝗ ad expirationẽ ꝑtulit ⁊ sensit Veritas illa ꝑ prima ꝑte patet ex ꝑcedẽtibus. Sz secundã ꝯcedit cõis oim doctorũ approbatorꝝ schola qz sic ⁊ nõ aliter videtur posse saluari illud luce ꝗ ihs ꝓficiebat etate ⁊ sapiẽtia. Experiebat' em ꝑ assiduũ crementũ. noticias nouas rerꝝ. ⁊ si nouas noticias sensuales. ita nouas tristicias aut delectatões isto modo.

¶ Sexta veritas.

¶ Christꝰ voluit ab instãti sue cõceptõis ꝗ bꝛitudo sue mẽtis redũdaret in corpus ꝑ influentiã gaudiosã sic nunc facit in patria Sicut ⁊ aia felicissime mris in corpe glorificato vl' carne dotata. q̃druplici dote sua. Veritas hec cõcedat' ab omnibus vt catholica.

¶ Septima veritas.

¶ Christꝰ voluit ꝗ beata mens sua vt sic sumeret influxũ ꝑtis iferioris aut sensualis. ⁊ ꝗ passibiliter ⁊ penose. licet bñ cognouerit ꝓprꝰ penas sensus intellectual'r: imo ⁊ gaudiose. alioquin nõ fuisset passus voluntarie desiderãter ⁊ ꝯsone diuine volũtati. veritas hec est catholica ⁊ ꝯcessa.

¶ Octaua veritas.

¶ Christꝰ voluit ꝗ ꝑcognitio sue passionis quã habebat ex visione verbi. vel etiã ex reuelatõe in rõne inferiori descenderet aut redũdaret in sensualitatẽ sic ꝗ a parte sensuũ dolor exprimẽtalis suscipet' qualis in agonia vel i tota passione. aut etiã q̃lis fuit ꝑ decursũ totꝰ vite nũc aũt miscendo leta cũ tristibꝫ. Sic ei puer ⁊ inscꝰ flebat sic sugendo btã vbera ꝯsolabat' ⁊ arridẽti mri blandus erat. Stultũ est em dicere ꝗ nunꝗ gauisus est aut letatꝰ exprimentali ꝯsolatõe. Nõ em ꝑdiderat gustũ ciborz aut tactũ suauiũ. sz nunꝗ in viciũ

¶ Nona veritas

¶ Christus voluit ꝗ dilectissima mr sua dolores ⁊ ꝯsolatões haberet i vita sua iuxta modũ sue ꝯuersatõnis. ad ipm filiũ ⁊ ad virginalẽ sponsũ ioseph ⁊ ita ꝓportionabiliter respectu primorꝝ. Nõ em fuit incivilis. aut agrestis. aut lapidea. ⁊ insensibilis gliosa mater sua.

¶ Decima veritas.

¶ Christꝰ voluit dilectissimã matrẽ suã dolores ⁊ penalitates huꝰ vite destitute suscipe. Nedũ volũtarie pure sicut suscepit. sz ex ꝯditõe nature viatricis descẽdẽtis ab adã ⁊ cũ necessitate ꝓtrahẽdi originale pctm sic alij ꝑ generatõez viri ⁊ muliris ꝯcepti. nisi gra supnatural' ꝓuenisset casũ in ꝗ originalis culpe ꝑcipitiũ. factuz est ꝑinde ꝯsequẽter i maria ꝗtũ ad naturę debitas ex originali sic in alijs sanctificatis aut baptisatis nisi ꝗtum ex priuilegijs ⁊ gratijs spũalibꝫ fuit adiuuata. Veritas hec ꝓbabili pietate cordis credi ꝓt.

¶ Undecima veritas.

¶ Christꝰ ꝑseruãdo matrẽ suaz ab originali nõ ob ꝗ dedit dignitatẽ eqlem sibijpi etiã ꝓm humanitatẽ viatricẽ. Nõ qz nũꝗ xps habuit necessitatẽ originale pctm cõtrahẽdi qz nõ descẽdit ꝑ naturalẽ ꝓpagationez. ꝓpterea rõ sumpta ex hac eqlitate ꝗ maria ꝯtraxit originale. ꝓsus est inualida. Sil'r ⁊ altera ꝗ maria nõ indiguisset redemptõe. Nec valeret apl'i ꝯseqntia. xps ꝑ oimꝫ mortuꝰ est. ergo oes mortui sunt

ꝑ inquã argumẽtũ potꝰ est ad oppositu ꝫ Quia si xp̃s fuit oim̃ pfectissimꝰ redẽptor mortẽ p oib̃ sustinẽs decuit q̃ matrẽ pfectissime redimeret. ꝑ aũt nõ potuit ꝓueniẽtꝰ fieri q̃ ꝑseruãdo ne caderet potꝰ q̃ iã lapsã releuaret. Veritas hec pbabilis ẽ ⁊ pia. Sup q̃ mir̃ est q̃ nõnulli volentes virginẽ bẽdictã sup̃ limites honorare pdicant nihilominꝰ q̃ ꝓtraxit originale sicut vnꝰ de quo infra.

¶ Duodecima veritas.

¶ Christꝰ ꝓtulit matri sue ab initio. ⁊ cõsequẽter illas ⁊ tantas grãs q̃s ⁊ quantas cognouit esse ꝓueniẽtes ꝓm ordinẽ sue sapientie. ⁊ in hac veritatis soliditate debꝫ esse ꝓtentꝰ q̃libet xp̃ianꝰ q̃ tũcũq̃ sibi deuotꝰ. Atta mẽ qꝫ pticularisata p̃conia magis ad deuotionẽ mouẽt. aliq̃ũ pios animos placet adiungere aliq̃s veritates sup̃ istis ad vtrumq̃ libratas.

¶ Tredecima veritas.

R ¶ Christꝰ humanitatẽ suscipiẽs dolores nr̃os sola volũtate ñ necessitate portauit ĩ corpe suo. ⁊ vere languores nr̃os ipe tulit p̃sertim ĩ cruce. ⁊ ꝑ cũ tanta acerbitate. quantã voluit deꝰ ꝓm ordinẽꝫ sue sapiẽtie ipaꝫ humanitatẽ passibilẽ tolerare. Veritas hec cõsonat vltime veritati tradite de maria. Et sufficit ad salutẽ q̃ de xp̃o tenea tur sũmatim̃ fide certa ⁊ necessaria. Temerariũ ꝯo est asserere q̃ dolor suꝰ fuit intensior ⁊ acerbior q̃litatiue q̃ afflictio oiꝫ aliorꝫ hoim̃ simul. imo q̃ ⁊ dãnatorꝫ.

¶ Decima quarta veritas.

¶ Christꝰ nõ habuit ab instãti ꝓceptõis oẽm illũ dolorẽ vsq̃ ad instãs mortis sue q̃lẽ ptulit in cruce aut priꝰ p decursũ penalis vite sue. Et oppositũ scribẽdo vl̃ pdicando asserere est temerariũ falsũ ⁊ p̃sumptuosũ.

¶ Decima quinta veritas

¶ Christꝰ potuit dare mltas grãs humanitati sue ⁊ dilectissime matri pure gratis q̃s tñ actualiter ⁊ de facto non ꝓtulit. Et oppositũ asserere ẽ falsũ ⁊ temerariũ imo hereticale. Patet hec secũda ps qꝫ xp̃s potuit ab vtero mr̃is sue dare de potẽtia absoluta impassibilitatẽ sue hũanitati q̃lem habet ꝯ p̃senti. silr̃ ⁊ mr̃i sue saltẽ post ꝓceptionẽ bẽdicte plis sue. Et ꝓstat certa fide q̃ neutꝫ fecit.

¶ Decima sexta veritas.

¶ Christꝰ potuit dare sue humanitati. et matri sue p statu vie. grãs alias q̃ cõtulerit de facto. ⁊ si ꝓtulisset ꝑ vtiq̃ fuisset decens dare vl̃ dedisse q̃liter tũc facere ñ erat decẽs ꝓm ordinẽ sue sapiẽtie. Veritas hc̃ sil̃is est p̃cedẽti. Sꝫ addit aliud de decentia p quo fit veritas sequẽs.

¶ Decima septima veritas.

¶ Christꝰ potuit ⁊ p̃t mlta facere ⁊ ꝑ decet eũ ergo fecit aut faciet. ꝓsequẽtia talis q̃ fit a multis sepe fallit p fallaciã petitõnis principij. qꝫ videlicet p̃supponit ĩ minori ꝓpositõe. qꝯ est eque ignotũ vel ignotius q̃ principale Rõ qꝫ nihil decet deũ facere nisi ꝓm q̃ vult fieri/recte p oppositã ꝓsuetudinẽ ad volũtates creatas q̃ ideo volũt agere qꝫ p̃sentat eis aliq̃ꝯ obiectũ sub ratione boni aut ꝓueniẽtis ⁊ ideo agunt qꝫ videt eis bonũ. ⁊ nõ ideo illud est bonum aut decẽs. Causa est. Non em̃ sunt regule prime sꝫ regulate a prima bonitate.

¶ Decima octaua veritas.

¶ Christꝰ nescit aliq̃d velle qꝫ decẽs nisi a seipo. aut si ab altero ꝑ ẽ p reuelationẽ. l̃ opis exhibitionẽ. ⁊ ꝑ argumẽto a posteriori ⁊ nullo modo a priori. Vñ sic xp̃s solꝰ nouit patrẽ ⁊ se ⁊ spũm sanctũ. nõ excludẽdo ipos patrẽ ⁊ spũm ꝓpter vnitatẽ essentie. Sic solꝰ scit q̃d deceat eũ ad extra producere. qꝫ solꝰ scit q̃d vult agere ⁊ cui voluerit reuelare

¶ Decima nona veritas.

¶ Christus si asserit aliq̃d ad extra facere debere qꝫ decet eũ sic facere fallit asserens modo tacto qꝫ p̃supponit qꝯ est eque vel plꝰ ignotũ. vt si q̃s ita ꝓlogizet xp̃s potuit cõicare mr̃i sue ĩ vtero q̃ gl̃iosa ⁊ ꝓsummate felicitatis nascerek. ⁊ ꝑ decuit ipm̃ facere. qꝫ decuit eũ matrẽ honorare q̃ sic fecit. Cõstat q̃ ꝓclusio hereticalis est. ⁊ tñ p̃ misse cõiter assumunt. a nõnullis in assertionib̃ suis ꝓfirmãdis. S

¶ Vicesima veritas.

¶ Christꝰ nõ cõicauit mr̃i sue statim dũ ꝓcepta vel nata ẽ vsum pfecte rõnis q̃ suis ꝑ potuisset. ⁊ si fecisset decuisset. Et oppositũ asserere scribẽdo vl̃ pdicando est penitus temerariũ sic̃ ⁊ q̃ nunq̃ somniauerit aut qꝯ in oim̃i somno semp actu deuꝫ ꝓtẽplata fuerit ꝑ in via. Qꝯ aũt ex scripturis sanctis autoritatẽ nõ habet iunge nec ex pbabili rõe. eadẽ facilitate ꝓtemnit q̃ pbat.

¶ Vicesima prima veritas.

¶ Christꝰ potuit ꝓferre dilectissime mr̃i sue cognitionẽ lucidissimã totꝰ decursus vite sue ⁊ filij. cõfestim dũ nata est: ⁊ si hoc

fecisset ꝗ vtiq; decuisset ergo fecit. temerariũ est ⁊ ꝓtrariũ sancto doctoribꝫ ꝗ inferre. Cõtrariũ insup videt euãgelice doctrine sic asserere factũ esse. Siqdẽ ꝓditus fuit ihs ignorãte maria ⁊ ioseph/ideo dolẽtes ꝑ triduũ q̃sierũt ipm/⁊ nõ intellexerũt re/spõsuz pueri ihu. Nesciebat inqt q̃ ĩ his q̃ p̃ris mei sũt optet me esse ⁊ ita in multis. Sz nõ ob ꝗ dicẽda fuit ignorãs btã ꝟgo si nõ scierit oia. Dicit eim ignorãtia priuationẽ sciẽtie debitã inesse. ⁊ ex ꝓseq̃nti cul/pã. nõ sic nesciẽtia q̃ in angel repit.

¶ Uicesima secunda veritas.

¶ Christus etiã si dederit acceleratõez vsrõnis mri sue sic opinant aliq pie de exultatõe Iobis ĩ vtero. nõ optuit tm ĩ talibꝫ gratijs ꝑseuerãtiã esse q̃uis sine p̃nia ⁊ retractatõe sint dona dei. Sũt ei sine p̃nia supplẽdũ est ꝗ modo q̃ donant quedã ad mozulã paruã. q̃dã ad tps mai. q̃dã ĩ euũ patet ĩ gratijs gtis datis ĩ ꝓphetijs ⁊ gratijs sanitatũ q̃ durãt ad tps.

¶ Uicesima tercia veritas.

¶ Christus si ꝓquirit a talibꝫ cur matrem suã honorauit ĩ gratijs istis. ⁊ nõ in alijs oibꝫ q̃bꝫ poterat. Rndeas q̃s es o bõ vt inuestiges sensũ dni q̃s es vt ꝓsiliari ei fias. q̃s es vt ꝑsumas dicere cur ita fact. ponat ꝗ hũana loq̃citas digitũ ori suo ⁊ terminis suis ꝓtenta sit.

¶ Uicesima quarta veritas.

¶ Christus posuit termios nre ꝓquisitõis vt nõ liceat ꝗ diuis alia vel aliter asserere q̃ q̃ ex diuis scriptur habent. vl euident ꝓcludunt vl ab eccl'ia q̃ spũsctõ regit credenda tradunt/hec est regula btã dyonisij plies repetita. Cetez ꝗ opinione temeraria vl pbabili vl de credulitate pia latis ꝓt dici put alibi notauim. Et ꝗ vnũ placet repetere ꝗ q̃d sit piũ credere aut q̃ ꝓpositiones ꝗ pietate fidei sũt censende. Oẽs ille scilicet q̃ nec euidẽter sequunt ex ꝓtentis ĩ sacra scriptura. nec etiã euidẽter repugnãt ⁊ edificãt charitatẽ. vl duotõez pꝗ cordis temerarie nihil asserẽtis/tales sũt narrationes sctõz patz/tales deuote recogitatõnes circa totũ euãgelij decursũ. erga xpm ⁊ matrẽ suã. ꝓsiderãda mlta nõ explicita/quẽadmoduz fieri potuerũt vl q̃d egerint ihs ⁊ ioseph ⁊ maria ab initõ vsq̃ ad mortẽ ioseph/q̃liter pcessũ est ĩ iosephino carmine heroice. Qualiter etiã ĩducũt doctores illud miscdia ⁊ ꝟitas obuiauerũt sib ĩ iusticia ⁊ pax osculate sũt q̃si sint res aiate inuicẽ colloquẽtes ⁊ ꝓcludẽtes dns dabit benignitatẽ terra nra dabit fructũ suũ qd vtiq; ꝓstat factũ dũ suscepit de isrl puez suũ.

¶ Alie veritates duodecim.

Sbiũgunt alie duodecim veritates ꝓpinqui ad interrogatõnẽ tuã pr amãtissime terminos nõ deserẽdo susceptos.

¶ Prima veritas.

¶ Susceptio scti isrl nri fuit ꝑ allegoriã incarnatio ꝟbi. ꝑ tropologiã ꝟo ⁊ anagogiã susceptio scti isrl pueri sui est hois per grãz iustificatio. ⁊ ipi ad ꝓtemplatõez celestiũ eleuatio. Nũc ꝑ intelligẽtiã/nũc per simplicẽ fidẽ. cũ deuotõe q̃ mentẽ eleuat ĩ deũ ꝑ piũ ⁊ humilẽ affectũ nũc ꝑ vtrũq; ꝑ intelligẽtiã. s. ⁊ deuotõez fide spe. charitateq; subnixã.

¶ Secũda veritas.

¶ Susceptio tal mistica nutrit marie et roborat ꝑ susceptõez dignã benedicte eucharistie sacri q̃ deus ipe sumit recolit memoria passionis ei. mẽs implet grã. ⁊ future glie nob pign dat. q̃ sup re tractatus est spẽalis ĩ notulã cãtici marie. Esurientes ipleuit bonis.

¶ Tercia veritas.

¶ Susceptio isrl pueri sui dei q̃uis possit agnosci ꝑ pbabiles ꝓiecturas ab illo q̃ suscipit nõ tm euidẽter reuelatõe sup ꝗ nõ habita. Signa q̃dã sũt si q̃s sit isrl ꝑ certã fidei illuminatõez seu visionẽ. si sit puer ñ sensibꝫ sz malicia ꝑ humiliatõez. si sit possessio dei. i. seru ꝑ dignatiuã adoptionẽ ĩ charitate q̃ patiẽs est ⁊ mitis sub suaui iugo xpi.

¶ Quarta veritas.

¶ Susceptio ꝑ grãz gratũ faciẽtem nos semp latet ad certũ q̃tem impleam illud Seruite dño ĩ timore. Et ne seruit mesta ⁊ q̃uis videat. Exultate ei. Uez ne sit exultatio dissoluta iungit cũ tremore. Et subsequit apphendite disciplinam.

¶ Quinta veritas.

¶ Susceptio gratificãs videt hic in via potissimũ cognosci ꝑ cordis sentimẽta sumendo coz ꝑ toto ei triclinio fm triplex cenaculũ mẽtis. s. ⁊ orõnis ⁊ aie iuxta tractata sup hac de cacordi psalterij marie fidicula. Dispsit supbos mẽte cordis sui. p/sentiã inqt ꝟbi Bernard ex motu cordis accepi. Sic alij fere oẽs ꝓtemplatõi vacãtes signa tradiderũt. nũc hec: nũc illa multiplicia valde variaq; cordis sentimenta vsq̃ ad pfusionẽ lacrimarz de q̃bꝫ nõ est ꝗ

dicendũ p singula. Ꝛz sub cautele gene/ralis monitione sistendũ.

¶ Sexta veritas.

¶ Susceptio gratificãs stat frequẽter si/ne quibusdã sentimẽtis actualib̃ cordis. patet in puerꝭ baptisatꝭ. patet in iustꝭ dor/mientib̃ aut in solo grẕe habitu sine q̃uis actione gratꝭ deo simul ⁊ acceptis.

¶ Septima veritas.

¶ Susceptio gratificãs sepe fit ⁊ est ĩ suo actu intrinseco ⁊ formali elicito vel exteri us impato sine pceptibilib̃ certitudinal'r grẕe sentimẽtis ĩ corde vel sensib̃. patet in actiuis p varia distractꝭ. nullã ĩ corde suo spũalium sentimẽtoꝝ mollicẽ. aut lĩgfa/ctionis suauitatẽ habẽtib̃. ĩmo maxima xp̃ianoꝝ ps. absq̃ talib̃ sentimẽtis alias seruit deo. q̃s iudicare damnãdos vel ex/tra statũ salutꝭ. ob ꝗ esse/guersissime est te meritatis ⁊ intolerabilis arrogãtie. apud illos q̃ sentimentis hmõi crebro gaudent q̃ suã ĩ illis totã salutẽ ponũt ⁊ gloriã Ꝛz heu sepe q̃z pfunde fallit eos stulta p̃sum/ptio cordis sui. q̃z frequẽter illudunt̃ a de monio meridiano. qꝛ supbia merek illudi deniq̃ merek etiã dũ eucharistiã suscipit illud impcatũ p psalmistã fiat mensa eorũ corã ipsis in laqueũ cũ ceterꝭ que sequunt̃ sub trinodecimo numero maledictis.

¶ Octaua veritas.

U ¶ Susceptio eucharistie gratificãs q̃z uis nõ fiat nisi sit aliq̃s in grẕa gratũ faciẽte nõ tñ inducit semp nouũ peccatũ nisi in cõ/temnente. Cotẽnit aũt q̃ se scit habere im pedimentũ legitimũ ne suscipiat aut q̃ nõ habuit pbabilẽ sue ꝛsciẽtie examinatõez iuxta modũ cõmuniter requisitũ vt suuz cognosceret impedimentũ ⁊ cessaret a cõ/munione vel tolleret nexũ suũ siẽ p ꝛfessio nẽ si ꝛscius est sibi culpe mortalis. Aut si p statutũ regule sue sit artat' de venialib̃ ꝛfiteri licet dura videat hec hortatio nisi forte p grauib̃ ⁊ mltis venialib̃ valde di sponẽtib̃ ad mortale aut ppinq̃s multũ.

¶ Nona veritas.

¶ Susceptio eucharistie si dimittat qꝛ ñ pcipit accessur' sentimẽta deuotõis actu alis ĩ lacrimis ⁊ simílib̃ si tñ aliunde sit si bi bñ ꝛscius de carentia impedimẽti stul te agit si sit temp' ⁊ loc' aliunde. ratio est qꝛ magnis bonis se ⁊ suos primos p̃uat ⁊ defraudat damnatõez incurrẽs/de susce pto talento ordinis nõ multiplicato. Si bi tñ absit gloriari si sentimẽta nõ sentiẽs deuotõis/si sicc' ⁊ arid' animo sit mons gelboe sine roꝛe ⁊ pluuia si ñ timeat lapsũ qualẽ aliq̃ñ patiunt̃ gloriantes ꝺ sentimẽ tis suis qꝛ si demones in viridi dei pmissi one ꝗ faciũt: in arido q̃d fiet

¶ Decima veritas.

¶ Susceptio gratificãs si querit̃ piculo se cognosci p curiositatẽ in quolibet hoie tñ ꝗ maxime periculosũ est in feminis ⁊ te nacis appbensionis ⁊ auiditatis temera/rie penetrãdi secreta dei Sunt ⁊ lapsus ⁊ illusiones pcliuissime. diligũt tales aliq̃ñ deũ velut adulteꝝ cõcubitu fornicario. q̃ re:sane qꝛ delectatõez sentimentoꝝ ipsius dei solã nõ plurificationẽ bonoꝝ sũt ope/rum req̃rẽtes Ꝛz perdes omẽs deus qui fornicantur abs te.

¶ Undecima veritas.

¶ Susceptio gratificans apud tales de vtroq̃z sexu sepe fit in laqueũ nõ data sed accepta occasione scandali. dũ fiũt ĩdigni oꝛes susceptõe dignissimi sacramẽti quo scilicet post talia sentimẽta. ⁊ nõ aliter di/gnos se ad suscipiendũ semet existimant/ longe facti de q̃ legit̃ Neminẽ iudicãs ne minẽ ꝺdemnans. oib̃ cõpatiens sanctus martin' erat. Nec aliter p agathon vl' pa storẽ est pceptũ Nã inq̃t in omñi re dic Tu q̃s es. ⁊ ne iudices quẽq̃z. Sed nec atten/dunt aliud sue temeritatis repssiuũ ꝺsiliũ Nõ accipe fiduciã ĩmo accipe fiduciã. sed de sola dei misericordia. nõ de tua sentim̃ torũ iusticia/sordida nimis ex se sicut pã/nus menstruate. quẽ nõ exterreat illd̃ apo stolicũ. Nihil mihi ꝺsci' sum: sz nõ in hoc iustificat' sũ. sz nec meipm iudico: q̃ me iu dicat dñs est. Sic habita in adiutorio al tissimi secure dices deo Susceptoꝝ meus es qꝛ quẽ suscipis in sacramẽto ipe magis te suscipit mãducat ⁊ bibit incorpando.

¶ Duodecima veritas.

¶ Susceptio gratificãs dũ visa est apud multos colligi p meditationẽ assiduã pas sionis ihu xp̃i causaliter de p accidens de supbo vsu suo hom̃ib̃ ꝺ vtroq̃z sexu dure multũ austeritatis in vita/plurimas he/reses ⁊ deliramẽta. ⁊ tandẽ in abominan/dissima carnis sentimẽta plapsi sunt ⁊ in/nominaliter maculati/sunt in exemplum veteres ⁊ noui fratricelli ⁊ sorelle begardi ⁊ begarde seu begute de quib̃ nõ est ꝗ di/cendũ p singula. Suffecerit tãgere aliq̃s

passus scripture. cuiusdã q̃ nõ ĩ omnib̃ sa
tis sobrie videt esse locut⁹ q̃ quis ĩ hac sce/
lerata secta iam tacta fuerit. seuerissim⁹ ⁊
laudand⁹ sicut in alijs multis. verũtamẽ
in multis ꝯtra p̃dictas veritates speciali
ter de priuilegijs xpi ⁊ marie ⁊ penis suis
min⁹ sobrie scripsit ⁊ docuit Et q̃s est hõ
q̃ viuat ⁊ nõ peccet. Quis est hõ q̃ nõ pati
enter reprehensionẽ debeat accipe charitat⁹
qualẽ ꝯscius ego sum mihi velle fieri q̃ hc
scribo. Rursus p eũ null⁹ extollit stat⁹ ni/
si ille qualẽ notat se tenuisse ꝯformiter ad
femunas aliq̃s magne vt asserit eleuatõis
⁊ pphetici spũs. quax tñ doctrine sunt su
specte iubẽte apl'o qui habebat spũm dei.
mulierẽ docere nõ permitto. Scdo addit
itex licet nõ semp eo ordine quo ponunt
ista/ait inquã q̃ p tales inuenireť xps qui
tũc suo tpe perdit⁹ erat: ⁊ abscõsus ab ec/
clesia. ⁊ q̃si iacens mortu⁹. Rursus q̃ sta/
tus iste terci⁹. ⁊ cito manifestand⁹ erit de/
structiu⁹ status phariseox modernox q̃s
notat plat̃os cũ clero ⁊ religiosos omnes
maxime fratres minores q̃ nõ viuũt vita
xpi crucifixi. necx vt su⁹ nuncius frãcisc⁹.
⁊ sancta clara vexilliferi ihu xpi/cũ cruci/
fixa vita sua. Sũt ⁊ iam habite reuelatio
nes vt dicit sup illo ¶ Rursus attẽde pr̃
ocularissime q̃ cepit error iste a ioachim
ponente triplicẽ legẽ ꝓm tres psonas. pri/
ma pr̃is p moysen. scda filij p xpm. tercia
spũssancti p euangeliũ eternũ cui⁹ nõ erit
finis. legať ergo tert⁹ expositõis isti⁹ sup
nũc dimittis ĩ fine. ⁊ expositio sup illud d̃
perditõe ⁊ inuentõne iesu. ⁊ alibi pluries.
Attendať ergo sol⁹ finis in acerrima sati/
ra seu tragedia magnis boatib̃ inuehẽte
ꝯtra stat⁹ omnes maxime suox. viderit q̃
zelo viderit. quo edificatõnis auditu fru/
ctuoso multi iudicãt q̃ nõ ꝓm scientiã At
tẽto q̃ p cognomine vult noiari maxim⁹
peccatox q̃liter ergo nõ pri⁹ auferabat tra
bem de oculo suo q̃liter obsurduerat ad il
lud pbrum. medice cura teipm. diceret q̃
ex humilitate sic iudicari vult. Hz si non
ex veritate. quid nisi vanitas ⁊ dãnabilis
vanitas. Si ex sensus intimitate se ita iu
dicari volebat. attenderit ne paulus ĩmo
maria plus paulo p̃cellebat in hac laude
vt non iam ipse maxim⁹ aut primus esset
peccatorum quia nõ humilior plus oĩb̃.
¶ Ampli⁹ arguit de heresi doctores do/
ctissimos cũ Innocẽtio tercio q̃ ponunt
substantiã panis post desitionẽ corpis xpi
destructis panis ⁊ vini specieb̃ itex d̃ no
uo creari. Sunt alie sup hac re positõnes
sz ista quicq̃d difficultatis habeat seu ha/
bere videať. non est heretica appellanda.
potest em̃ de⁹ creando reparare destructũ
idẽ in numero. ⁊ si nõ generãdo modo na
ture. Quicq̃d d̃ paruulis affirmare p̃sum
psit cõtra omniũ doctox cõmunẽ scholaz
q̃ pueri in limbo nõ baptisati acriter pu/
niantur pena ignis sensuali. ponerecx vi/
detur q̃ in afflictõne carent omino ratõis
iudicio ⁊ libertate arbitrij. Sed nõne do
cumenta plura scripsit bona: ⁊ vtilia ⁊ de
uota scripsit(Fatemur ĩmo libere cõfite/
mur ⁊ nunc sterisset in isto sal⁹ sua/vtinaz
ꝯformasset se doctrinis illox quos allegat
q̃ncx. Sepe em̃ magnas partes excerpit
⁊ rapit in ppria forma tacitis auctox no/
minib̃. nescim⁹ si par esse voluerit esopi
cornicule. plumis aliax volucrũ se ornat⁹
creber fuit apud istũ bonauentura cũ suo
breuiloquio. sz vix nominat⁹ ex illo. Dl'
ti sũt p̃terea sermones sub ꝯtextu sue locu
tionis quos in forma legim⁹ apud libros
alios nõ modice vetustatis. Postremo ñ
rememoram⁹ ista detractõis malignãtis
zelo quantum ꝯsciẽtia testis est. sz cautele
prudentis ⁊ cõmonent⁹. studio q̃ten⁹ reli/
giosi simplices ⁊ inscij theologie nec habẽ
tes spũm discretõnis spirituũ in deuotis
apparentib̃ sentimẽtis falli valeant in le/
ctura vl'studio sub feruore nouitio sub in
discreto iudicio q̃ liber tot⁹ sit euãgelicus
qz d̃ euãgelio loquit. Sic pr̃ optime no/
tasti mihi de q̃busdã. habẽt em̃ aq̃s paten
tes ⁊ publicas sancte sapiẽtie p doctores
approbatos/non est necesse ipos obedire
meretricule dicenti. Atque furtiue dulcio/
res sũt ⁊ panis abscõsus suauior. Siml'
hec interim scripsim⁹ ꝯformiter ad tracta
tulũ istũ q̃ d̃ examinatõe doctrinax cõpo
sit⁹ est q̃ ad ptẽ primã. Et de reliq̃s tribus
vltroneo ⁊ deliberato ꝯsilio siluim⁹. Dec
habuim⁹ pr̃ religiosissime siml' ⁊ prudẽtia
pstantissime/q̃ currẽte calamo linguã ani
mi feruẽtis exprimente volui satisfaciens
tue petitioni notare p cedulã istã. Ob an/
no dñi. M. cccc. xxvi. decima octa. decem
bris de mane vsq̃ ppe meridiẽ ꝯsonãs te/
xtui q̃d exponendũ erat in manib̃ de can
tico marie canticox. Suscepit isrl' puerũ
suũ q̃d inchoabã dũ mei capella visitauit

v

benignitas tua mihi iure colēda. vale vale

¶ Finit epistola cancellarij Parisiensis de susceptione humanitatis xpi allegorica. anagogica. ⁊ tropologica.

Epistola Johannis de Gerson ad fratrem Bartholomeū carthusien. super tercia pte libri Ruysbroech de ornatu spiritualium nuptiarum

Venerabili patri ⁊ bone simplicitatis fratri in christi charitate dilectissimo fratri Bartholomeo carthusiēsi Su⁹ Johānes Cancellari⁹ indignus ecclesie parisiēsis Nuptiarum agni ꝓticipem fieri. Pridem librum quendam per te habitu⁹ cui⁹ titul⁹ est de ornatu spiritualium nuptiarum in transcursu legera⁹. nouissime illum attentius relegens cōperi mlta ibidem tradi salubria ⁊ alta documēta. Na⁹ prima pars instruit ad vitam actiuā. Secunda ad vitam spiritualem que affectualis dici potest inducit sub varijs ⁊ pulcrissimilitudinum manuductionib⁹ ⁊ tropis quorum intelligentiam soli experti plene concipient. Sunt nempe ex eis que in affectu plus aguntur q̄ in intellectu ⁊ q̄ percipiuntur amplius saporis cuiusdam intimo gustu q̄ ratiocinatione vel discursu Tercia pars notificare nititur que sit excellentia vite contemplatiue. que beatifice visioni in anima approximat. Tradūt quidam sicut accepi. q̄ prefatum librum ydiota vnus sine litteris composuit. Exinde non sine miraculo ⁊ inspiratione diuina ipsum fuisse confectu⁹ patēter astruunt. Ex quo consequens esset omnia contenta in eodem esse verissima sanctissima q̄. Sed meum quale sit super hac re iudicium tibi nō esse celandum decreui ne forte assis incerta aut falsa pro veritate certa. aut diuina amplecti contingeret. Scis quid iubet apostolus. Doctrinis varijs ⁊ peregrinis nolite abduci. Sūt vt meu⁹ interim est iudicium due partes priores satis vtiles in quibus nihil deprehēdi q̄ nō possit salua fide ⁊ morum puritate salua ri quāq̄ modestum lectorem in multis efflagitent. ⁊ talem qui non sit penitus expers earum que secūda pars loquitur affectionum. Ceterum stilus ipse libri non sordidus est nec abiectus. Certe tamē induci nequeo credere librum ipsum fuisse conflatum per os ydiote quasi per miraculum. Stilus enim ipe magis sapit ⁊ redolet humanam eloquentiam q̄ diuina⁹ Nam ⁊ poetaru⁹ verba vt therentij ⁊ boetij ⁊ philosophorum sententie ⁊ rōis cursus ostendunt palam illic studiosam industriam ⁊ diligentie laborem diuturnu⁹ precessisse. Plane impar valde est stil⁹ diuine scripture prophetarum ⁊ euāgelistarum ab hoc loquendi genere Quāuis hic diceret pertinar asserto⁹ oppositi. q̄ deus scientiarum domin⁹ est. habens facultatē nunc hoc. nunc illo modo scribendi p ora scribarum suorum. fatemur ita possibile fieri. Hic autem in proposito satis contigisse nō elucet. presertim quia testatur autor seipsum latinis verbis plurimū desudasse. Hoc vero cur oportuisset si fuisset tantūmodo calamus scribe velociter scribentis/spiritūsanctum loquor/qui tarda molimina nescit ⁊ cuius velociter currit sermo. Verum alia potior ē ratio que me non ita sentire compellit Siquidē tercia pars eiusdem libri prorsus repudiāda rescindendaq̄ est tanq̄ vel male explicata. vel plane abhorrens ⁊ discrepās a doctrina sana doctorum qui de nostra beatitudine locuti sunt. Nec stat cum determinatione expressa decretalis ponētis beatitudinem nostram cōsistere in duobus actibus visione ⁊ fruitōne cum lumine glorie Et si hoc ita est in beatitudine cōsummata q̄ deus non est visio ⁊ claritas nostra essentialis sed tantū obiectalis. quāto magis erit hoc alienum in beatitudinis quadam assimilatione imperfecta quā fas haberemus hic degustare in via. Ponit aūt tercia pars libri prefati q̄ anima perfecte cōtemplans deum nō solum videt cum p claritatem que est diuina essentia ſ̄ est ipsamet claritas diuina. Imaginatur enim sicut scriptura sonant/q̄ anima tunc desinit esse in illa existentia quā prius habuit in ꝓprio genere/⁊ cōuertitur seu transformatur ⁊ absorbetur in esse diuinum/⁊ in illud esse ydeale defluit q̄ habuit ab eterno in essentia diuia. de q̄ esse dicit Johes